

Månedsoversigt over plantesygdomme.

317. — Maj 1951.

Der blev for maj måned modtaget beretninger fra 122 medarbejdere; endvidere blev der besvaret 582 forespørgsler.

Lufttemperaturen lå som middeltemperatur i månedens første døgn 3—4° under normalen, der er 10—11°, steg derefter fra 6.—19. til 1—2° under normalen, steg yderligere i tiden 20.—26. til 2—4° over normalen, hvorefter den i de sidste døgn faldt fra 1° under til 1° over normalen.

Nedbøren nåede for hele måneden og hele landet 50 mm — månedens normal er 42 mm. Nedbørmængderne faldt i begyndelsen og navnlig i slutningen af måneden. For de forskellige landsdele målttes følgende mængder i mm med månedens normal i (): Vendsyssel 12 (43), Vestjylland 28 (42), Midtjylland 35 (44), Østjylland 42 (44), Sydjylland 50 (41), Sønderjylland 75 (46), Fyn 69 (42), Midt- og Vestsjælland 61 (36), Nordøstsjælland 55 (39), Sydøstsjælland og Møn 60 (39), Lolland og Falster 62 (42) og Bornholm 48 (34).

SYGDOMME PÅ LANDBRUGSPLANTER.

KORN OG GRÆSSER.

Nattefrost og kulde omtales i 41 beretninger, hvor kulde er langt hyppigere end nattefrost, der blot er iagttaget i enkelte egne og sidst på måneden. Kuldeskade forekom særdeles hyppigt i forbindelse med våd og kold jord og undertiden i forbindelse med gal og ikke rettidig bearbejdning af jorden. „Kraftig kuldeskade på alle afgrøder“ (M. Th. Kjær, Rønde). „Aldrig for så mange forespørgsler om kuldeskade“ (N. Engvang Hansen, Alling-

aabro). „Stor kuldeskade hos korn, og skaden er mindst, hvor der er gødsket stærkt igennem nogle år“ (E. Staunskjær, Kolind). „Det vil vare nogen tid, inden den kolde og våde jord bliver varmet op“ (Hans Jepsen, Løgumkloster), og „den meget fugtige og svære jord var vanskelig eller umulig at få rigtig bekvem til såning“ (Harald Jensen, Mallings). Dette sidstnævnte forhold synes i forbindelse med selve bearbejdningsmåden at have været yderst uheldigt for at skabe et godt såbed: „Selv om der har været mange angreb af skade-dyr, tror jeg ikke, disses skade kan komme på højde med den skade, der er fremkommen ved for tidlig og sen forårsbehandling af den svære jord. Hvor man har fæstet tillid til maskinstationernes arbejdskapacitet, er det de færreste, der har fået jorden behandlet rettidigt“ (J. P. Skou, Odder). „Stærk kuldeskade i forårsplojet grønjord, der er blevet kraftigt behandlet med traktor-redskaber og især på let sandjord“ (E. Eriksen, Haderup). „Især skade efter grønjord og over plovfurerne, og hvor jorden savner tromling“ (Kr. Brøds-gaard, Vestfyn), og „navnlig skade over plovfurerne“ (Harald Olsen, Brønderslev). Kuldeskade var mærkbar hos så godt som alle kulturplanter.

Tørke har i nogle egne hemmet planternes vækst: „Samtlige afgrøder plages af mangel på vand og varme“ (H. Baltzer Nielsen, Hjørring). „Det tørrende vejr virker til, at afgrødernes vækst står stille, og salpeteren har endnu ikke virket“ (J. J. Jakobsen, Grindsted). „Tørke standser væksten; særlig galt, hvor kvælstof er sent udbragt til rug“ (C. J. Henriksen, Herning), og „sent udbragt salpeter og mange dages tørre“ (Knud Henneberg, Varde).

Planternes udvikling er på grund af ovennævnte årsager og andre, der står i forbindelse hermed, utvivlsomt langt tilbage i forhold til årstiden.

Kaliumbrist var meget fremtrædende i mange bygmarker; af i alt 88 beretninger skrives i 16 om ubetydelige angreb, i 15 om sjældne angreb (i 4 om svage og i 11 om stærke) samt endelig i 57 om almindelige angreb (i 23 om svage og i 34 om stærke). Kendetegnene på kaliumbrist var som så ofte for navnlig tydelige hos byg efter kårroer samt efter grønjord, hvilket fremhæves i 29 beretninger. I nogle beretninger skrives, at ubekvem, våd og kold jord formentlig er årsag til, at planterne ikke har kunnet optage næring nok (M. Greve, Roskilde; Magnus Poulsen, Nr. Nebel); stærk forårs-bearbejdning kan give tydelige kendetegn: „Næsten al jorden er forårsplojet“ (Martin Christensen, Sindal), og „forskellen ses tydeligt, hvor der på en og samme mark er foretaget både efterårs- og forårsplojning“ (F. C. Frandsen, Thisted). Kalitrængende jord viser naturligvis stærk kaliumbrist, „marken var bogstavelig talt hvid, og det blev oplyst, at den forrige ejer indtil 1950 aldrig købte kali“ (J. P. Skou, Odder); „halvdel af mark uden kali stærke symptomer, halvdel med 50 kg kali pr. ha uden symptomer“ (A. Madsen, Borris), og „fakta er, at velgødede marker viser mindre kaliumbrist end svagt gødede“ (A. Ammitzbøll, Skjern).

Fosforbrist hos byg synes ikke at have været fremtrædende; af i alt 73 beretninger skrives i 37 om ubetydelige angreb, i 27 om sjældne angreb (i 19 om svage og i 8 om stærke) samt blot i 9 om almindelige angreb (i 7 om svage og i 2 om stærke). Det skal dog mærkes, at symptomerne kun er tydelige i meget kort tid, som regel ca. 14 dage, og kun et fåtal af marker

bliver set i dette tidsrum. Enkelte steder blev iagttaget stærke angreb og i byg før roer (Aage Madsen, Store Heddinge); stærke angreb konstateredes, hvor fosforsyretræng viste sig at være 0,6 og 1,8 (A. Ploug-Jørgensen, Slangerup). Fosforsyretræng iagttoges hos græs, som viser svage symptomer; „hvor gødningssprederen ikke var nået ud, stod græsset ret op med strået, grønbrunt i spidserne“ (Kr. Brødsgaard, Vestfyn), og „det er ikke ualmindeligt særlig i engarealerne“ (Harald Olesen, Brønderslev).

Lyspletsyge hos vintersæd blev iagttaget i adskillige marker, hvor angrebene var sjældne eller uden betydning. En del lyspletsyge planter skønnes dog at være døde i vinter eller det tidlige forår: „Dog er der måske en del af de pletter, der kaldes udvintring, der har manganmangel som årsag“ (A. P. Aidt, Viborg). Som regel synes een sprøjtning med mangansulfat at være tilstrækkelig (J. C. Tvergaard, Jyderup; Helge Rasmussen, Kerteminde). „Lyspletsyge lod sig i det fugtige forår særdeles hurtigt og tilfredsstillende helbrede ved rettidig udstrøning af mangan“ (P. Riis Vestergaard, Samsø).

Lyspletsyge hos vårsæd begyndte at vise sig allersidst på måneden; på grund af kornets sene udvikling må vurderingen af dens styrke og omfang lægges i juni måned.

Byggets stribesyge (*Helminthosporium gramineum*) blev iagttaget i tidligt sået, ikke afsvampet byg.

Stribesyge hos havre (*Helminthosporium avenae*), der også er sjælden, blev konstateret hos uafsvampet havre (A. Mortensen, Gram).

Om sneskimmel (*Calonectria graminicola*) i rug skrives følgende: „I et forsøg med afsvampningsmidler i rug er det meget interessant at iagttage, at alle afsvampede parceller er overvintret godt, hvorimod alle uafsvampede parceller har taget stærk skade af sneskimmel. Plantebestanden i de uafsvampede parceller er på ca. 35—50 %. Da der er 6 fællesparceller, — og de alle udviser samme billede inden for forsøgsleddet, — er der ikke tvivl om, at afsvampningen har reddet de to forsøgsled fra sneskimmelen. Rugen omkring forsøget, — der også er afsvampet, — står godt. Det er kun de uafsvampede parceller, der har taget skade af sneskimmel. Der var ikke forskel på plantebestanden i efteråret mellem de enkelte parceller“ (Jens Esp Sørensen, Aalborg).

Hundegræs bakteriose (*Corynebacterium Rathayi*) blev konstateret i nogle frømarker i første brugsår i Midt- og Sydøstsjælland, hvor angrebene var stærke med 30—50 % angrebne skud. I det fugtige vejr sidst på måneden var den gule bakterieslim særdeles tydelig og ikke blot på toppen, men langt ned på strået og under bladskederne (B. Munch, Haslev). Det er over en menneskealder siden, at vi har modtaget meddelelser om så stærke angreb af denne sygdom.

BÆLGPLANTER.

Om lucernens vækst og sygdomme skrives i 32 beretninger, og i enkelte af disse omtales svage angreb af kløverens knoldbægersvamp og kløverskimmel, hvis angreb dog ikke skønnes at have øvet betydende indflydelse på planterne. I 18 beretninger fremhæves, at skønt lucernens vækst kom sent i

gang, synes den nu at være frodig. I de øvrige 14 beretninger skrives om svage marker, og som grund hertil angives hyppigst for lavt reaktionstal, utilstrækkelig gødsning med kali og fosforsyre samt for mange og for sildige slæt i 1950. Nogle marker var vandlidende, og enkelte synes at have savnet bor; den store vinternedbør skønnes at have hæmmet væksten i nogle tilfælde.

Om antal slæts indflydelse skrives følgende: „Lucerne på Askov sandmark, udlagt i rug, forår 1948, er bleven bedre for hvert slætår, den er bleven ældre. Lucerne på lermarken udlagt 1947 i byg, (og hvor der hvert år er taget 3 slæt, et enkelt år 4 slæt, modsat på sandmarken, hvor der kun er taget 2 årlige slæt), er aftaget i frodighed så stærkt, at opplojning blev nødvendig i foråret. 3. slæt kan virke odelæggende, understreges af og til“ (H. Agergaard, Askov) samt „fire slæt af du Pouits i første brugsår har virket hemmende på genvæksten“ (N. Engvang Hansen, Allingaabro).

Kendetegn på kaliumbrist blev iagttaget i to marker, hvoraf den ene med gødsning i første brugsår 1950: 400 kali og 400 superfosfat, og i andet brugsår 1951: 250 kali og 300 superfosfat; samt i den anden mark gødsning i udlægsåret 1950: 200 kali og 200 superfosfat og i første brugsår 1951: 300 kali og 200 superfosfat (Aage Buchreitz, Ribe).

BEDEROER.

Lyspletsyge (manganbrist) blev konstateret hos frøroer (Kristen Nielsen, Skive).

Virus-gulsot og bedemosaik iagttoges sidst på måneden hos frøroer i Vestfyn (Kr. Brodsgaard) og på Statens Forsøgsstation, Virungaard, Lyngby.

Rodbrand synes hidtil blot at være konstateret i enkelte marker; angrebet kan være stærkt: „Tidligt såede roer har haft langsom og dårlig vækst. I et enkelt tilfælde konstateredes så stærkt angreb på 80—90 % syge planter, at marken måtte plojes“ (P. Bruun Rasmussen, Marslev).

KARTOFLER.

Frostskade på kartoffelblade iagttoges de sidste dage af måneden flere steder: R. Sørensen, Fjerritslev, og Helge Rasmussen, Kerteminde.

Kartoflerne synes at være langt tilbage i vækst, og plantebestanden er utilfredsstillende.

HØR.

Kulde i forbindelse med andre årsager har ofte sinket væksten hos hør: „Et par hørmarker ser ikke godt ud efter frostnat“ (Ernst R. Nielsen, Karise), og „store lyse partier i hør efter græs, hvor grønsværen ikke er revet i stykker inden plojning, og hvor kaligødning er udbragt sent. Symptomerne vil sikkert forsvinde, når vi får noget varme og mildere vejr“ (J. P. Skou, Odder).

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PÅ HAVEBRUGSPANTER.

Besvarelse af 26 af de udsendte skemaer har givet nedenstående resultat.

	Intet ell. ubet.	Sjældne svage	Sjældne sterke	Alm. svage	Alm. sterke
Æbleskurv	21	2	0	1	0
Pæreskurv	20	2	0	1	0
Æble-meldug	16	2	1	2	2
Fersken-blæresyge	8	2	2	4	4
Stikkelsbærdræber	11	4	0	5	1
Løgmosaik	9	3	0	3	1
Tulipan-gråskimmel	4	3	1	3	1

FRUGTTÆRER OG FRUGTBUSKE.

Æ b l e s k u r v (*Fusicladium dendriticum*) er kun iagttaget et par gange, således på Fejo den 25. maj (Thorvald Andersen) og ved Uggeløse (W. Norrie).

P æ r e s k u r v (*Fusicladium pirinum*) har ligeledes kun vist sig ganske enkelte steder.

Æ b l e - m e l d u g (*Podosphaera leucothrica*) er begyndt lidt rundt omkring, men synes kun at være af betydning i Maribo Amt, hvorfra der skrives: „Mange ret kraftige angreb af meldug. Boiken, Graasten og Cox's Orange mest angrebet“ (Sander Nielsen).

G r å m o n i l i a (*Monilia laxa* f. *mali*) på æble og (*Monilia laxa*) på kirsebær og de andre frugter vil være senere på gled i år end i fjor på grund af den senere blomstring, så det er for tidligt at glæde sig over, at den endnu kun har vist sig i svag grad. Der skrives fra Aalborg Amt, at der lige omkring månedsskiftet er konstateret angreb flere steder, på Filippa, Bismarck, Cox's Pomona og et par ukendte sorter, dog ikke særlig voldsomme (J. Jørgensen).

Ved Holbæk sås den 29. maj på Ostheimer enkelte blomster, der var inficeret af grå monilia, men svampen var endnu kun vokset så langt ned i blomsterstilken, så den halvdel nærmest blomsten var brun.

På Falster er alle blomsterskud på en abrikos ved espalier ødelagt på et træ, der har blomstret i en fugtig periode. Iøvrigt har vi intet hørt om grå monilia.

Det gode vejr i blomstringstiden har uden tvivl hjulpet til at give monilia-svampen såvel som skurvsvampene dårlige smittebetingelser. De regnvejrskdage, der kom den 27.—28. maj blev ikke så farlige, fordi de blev fulgt af en kold, tørrende blæst, der har givet dårlige spiringsbetingelser for svampesporer, der er spredt efter regnen. Under selve den heftige og vedvarende regn er der næppe heller mange svampesporer, der har fået spiringsbetingelser.

F e r s k e n - b l æ r e s y g e (*Taphrina deformans*) er desværre meget udbredt; der skrives således fra Jylland: „Hvor man finder et ferskent træ, kan man også finde blæresyge“ (Hans Chr. Madsen); fra Vestsjælland: „Meget

slem overalt, særlig på yngre træer" (N. F. J. Larsen); fra Maribo Amt: „De fleste ferskenespaliertæer er angrebet af blæresyge, fritstående træer er mindre angrebne" (Sander Nielsen). Lidt lysere lyder følgende indberetninger fra Haslev, „Hvor der er sprøjtet med svovlkalk, er angrebet ubetydeligt ellers temmelig stærkt" (H. Wedege) og fra Holbæk Amt: „Ses almindeligt, men tilsyneladende i noget mindre omfang end i 1950" (Henrik Nielsen).

Stikkelsbærdræberen (*Sphaerotheca mors-uvæe*) er begyndt med svage angreb, men var som helhed ikke af større betydning i maj, dog meldes om ret stærke angreb på Stevns—Fakseegnen (Ph. Helt).

Stikkelsbær-skålrust (*Puccinia caricina*) er alvorlig på Bækmarksbro-egnen, hvorfra der meldes, at stikkelsbærbuskene er helt gule af rustsvampen. Ribs og solbær er i mange tilfælde også angrebet. Stargræsser er almindelige på egnen (J. Bertelsen). Dette understreger, at man ikke skal lægge sig efter stikkelsbær, hvor der er megen star — i hvert tilfælde ikke, så længe man ikke har noget sikkert middel mod rustsvampen.

Hindbær lykkes ifølge en indberetning ikke godt i den nordvestlige del af Sønderjylland, hvorfra det hedder: „Mange, mange kulturer bryder ikke eller kun svagt. Det er formodentlig den megen fugt og sene modning i efteråret i forbindelse med det meget vekslende vejrlig i vinter, der er skyld deri. Det samme fænomen viste sig sidste år efter perioder med sol og barfrost" (Wisti Raæ).

KØKKENURTER.

Løgmosaik (*Allium virus I*) spiller kun en rolle, hvor der er brugt vilkårligt sættemateriale. På kontrollerede løg findes kun ganske enkelte angreb. Fra Salling og Fjends Herred skrives således: „I ukontrollerede løg findes mosaik mere eller mindre. De kontrollerede løg bringer tilfredshed overalt, hvor de anvendes" (Herborg Nielsen).

Rodhalsråd, der viser sig som et brunt, ret blødt råd ved rodhalsen på tomater, er set flere steder på Sjælland. I det syge væv er der konstateret en ikke nærmere bestemt *Pythiace*. Den er fundet flere gange i planter, der stammer fra det samme gartneri, så det ser ud, som om planterne har haft sygdommen ved plantningen. Den har i ingen tilfælde været katastrofal.

Selleri-bladpletsyge (*Septoria apii*) er set den 5. maj på sellerier prikket i bæk af sorten Balder.

PRYDPLANTER.

Tulipan-gråskimmel (*Botrytis tulipæe*) er ikke slem i år, det tørre vejr har hemmet den. På steder i haver, hvor tulipanerne har ligget længe på samme sted, kan dog findes alvorlige angreb.

Juleroseskimmel (*Peronospora pulverracea*) er ret slem i en større julerosekultur i Københavns nærhed. Bladene bliver små, lyse og forkrøblede.

ANNA WEBER.

SKADEDYR PÅ LANDBRUGSPLANTER.

KORN OG GRÆSSER.

Havreålen (*Heterodera major*). I månedens sidste del undersøgtes et antal indsendte prøver af havre og byg, og ofte kunne det med sikkerhed konstateres, at planterne var angrebet af havreål. Også i marken var det ofte muligt, at påvise angreb. Fra Sydsjælland skrives således: „I slutningen af måneden er åleangrebene kommet til syne adskillige steder i hvede og vårsædsmarker“ (P. Grøntved). Fra Skærbæk: „Dette dyr breder sig desværre. Folk kan ikke rigtig forstå, at blandsædsdyrkning ikke må finde sted, ligesom havredyrkning sikkert må gå noget tilbage i forhold til bygdyrkningen“ (V. Johnsen). Fra Aalborg: „Angrebene er begyndt at vise sig i de sidste dage, enkelte angreb er så ondartede, at kun havreplanterne er grønne i sporene efter traktoren, medens den øvrige bestand er rødviollet. Der er også konstateret et ret ondartet angreb i byg efter byg med stærkt deformerede rødder“ (Andersen-Lyngvad). Fra Han Herred: „Enkelte stærke angreb. I de få tilfælde, jeg har set, har de været i havre efter blandsæd“ (R. Sørensen).

Kålthrips (*Thrips angusticeps*). Se diverse skadedyr.

Smælderlarver (*Agriotes spp.*). Se diverse skadedyr.

Roegnaveren (*Cneorhinus plagiatus*). Se diverse skadedyr.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Se diverse skadedyr.

Hårmyglarver (*Bibionidae*). Medens angreb af *Bibio*-arter i byg efter roer har været ret sjældne og uden større betydning, så foreligger der en række indberetninger og forespørgsler angående angreb af larven af *Dilophus vulgaris* i vårsæd, særlig havre efter grønjord eller kornafgrøder. Fra Samso skrives således: „Kun et enkelt, og ikke særlig ondartet angreb. Pletvis blev afgrøden (byg efter roer) dog udtynnet så meget, at pletterne endnu er synlige“ (P. Riis Vestergaard). Fra Kalundborg: „Set flere steder i havre efter grønjord. Optræder i pletter“ (Stanley Jørgensen). Fra Jyderup: „På en mark med blandsæd efter grønjord var angrebet så stærkt, at larverne åd „alle“ spirer inden de nåede jordens overflade“ (J. C. Tvergaard). Fra Frederiksborg: „Angreb efter havre som forfrugt pletvis i marken“ (H. E. Jensen). Fra Salting: „Særlig efter kålroer. Er sikkert ofte skyld i skaden, som smælderlarver får skylden for“ (K. Nielsen). Larver fandtes ofte i selskab med stankelbenslarver. I månedens løb klækkedes *Dilophus vulgaris* og sås ofte sværmende i betydeligt antal.

Fritfluellarver (*Oscinis frit*). Om angreb i vintersæden skrives fra Frederikssund: „Har udtynnet mange vintersædsmarker“ (G. Lykke Pederesen). Fra Roskilde: „I ikke så få hvedemarken er bestanden blevet stærkt udtynnet som følge af angreb af fritfluellarver. I maskinsporene står afgrøden tæt. Det er spildsæd fra havren, som har spiret og forvoldt æglægningen“ (M. Greve). Fra Kolind: „Enkelte marker med vinterrug stærkt angrebet“ (E. Staunskjær).

I vårsæden er svage angreb bemærket mange steder, men skade af betydning er kun bemærket i få tilfælde. Fra Frederiksborg Amt skrives: „Angreb er ret almindelige, men jeg har dog kun bemærket een mark, hvor angrebet

var særlig iøjnefaldende" (A. Ploug-Jørgensen). Fra Skanderborg Amt: „Enkelte steder konstateret ret ondartede angreb" (N. Pedersen).

BÆLGPLANTER.

Stængelålen (*Ditylenchus dipsaci*). Blandt de indkomne meddelelser om angreb på bælgplanter vælges et antal i flæng. Fra Frederiksborg Amt skrives: „I Nordsjælland er kløverål sjældne. Intet angreb iagttaget i år" (H. E. Jensen). Fra Roskildeegnen: „Der er fundet nogle stærkt angrebne pletter i 2. års lucerne i Torslunde, i kløver har jeg ikke set angreb" (M. Greve). Fra Sydsjælland: „Der er som sædvanlig set en del angreb i rødkløver- og lucernemarken, oftest i rødkløver hos kløverfroavlerne" (P. Grøntved). Fra Samsø: „Bortset fra et par tilfælde i ældre lucernemarken, er iøjnefaldende angreb ikke bemærket" (P. Riis Vestergaard). Fra Blangstedgaard: „Fra de angrebne 2. års marker (rødkløver) breder stængelålen sig mere og mere ind i 1. års markerne" (Paul Rasmussen). Fra Vestfyn: (Ret almindeligt, at rødkløver er angrebet, men endnu ingen større skade" (B. Kjærbøll). Fra Skanderborg Amt: „Rødkløverål ret almindelig, men skaden oftest af beskedent omfang. Det samme gælder hvidkløverål i varige græsmarker" (N. Pedersen). Fra Hads Herred: „Opdages for sent af landmændene. Mangler kløveren, får vinteren, såbedet eller bagersvampen skylden, og der fortsættes, som om intet var sket" (J. P. Skou).

Den stribede bladrandbille (*Sitona lineata*). Fra Karise skrives: „Der blev i midten af maj observeret et kraftigt angreb på det spæde lucerneudlæg. Gesarol syntes at standse dette" (Ernst Nielsen). Fra Tystofte skrives, at der fra begyndelsen af maj var kraftige angreb på ærter, men at de nu synes at være overstået (F. Rasmussen).

BEDEROER.

Kålfthrips (*Thrips angusticeps*). Se diverse skadedyr.

Ørentviste (*Forficula auricularia*). Se diverse skadedyr.

Den matsorte ådselbille (*Blitophaga opaca*). Talrige beretninger melder om larveangreb sidst i måneden, men de har endnu kun lokalt haft alvorlige følger. Fra Frederiksborg Amt skrives: „Angreb er almindelige, men jeg har endnu ikke set alvorlige angreb" (A. Ploug-Jørgensen). Fra Vestlolland: „Som sædvanlig på denne årstid er der hyppige angreb i sukkerroemarkerne, dog sjældent alvorlige, men afgrænsede til de yderste rækker mod sidste års roemark" (N. Pontoppidan). Fra Kibæk: „Angrebet har begyndt at vise sig, men bliver med held slået ned med DDT" (H. Quistgaard Mortensen). Fra Borris: „Kun spredte angreb. Bekæmpet med parathion" (A. Madsen). Fra Dybvad: „I midten af måneden sås adskillige ådselbiller, og i månedens sidste dage rapporteres hyppige angreb, de fleste dog svage, men enkelte „barberinger" er set. Der er efter sigende stærkt aftræk på Bladan-pudder, så man er klar over faren" (J. Larsen-Ledet). Fra Hads Herred: „Hidtil har der kun været konstateret et enkelt stærkt angreb i en bederoemark i en skovkrog" (J. P. Skou).

Runkelroebillen (*Atomaria linearis*). Fra Vestlolland skrives, at dette skadedyr synes at gøre en del skade i år (N. Pontoppidan).

Smælderlarver (*Agriotes spp.*) Se diverse skadedyr.

Roegnaveren (*Cneorhinus plagiatus*). Se diverse skadedyr.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Se diverse skadedyr.

Bedefluen (*Pegomyia hyoscyami*). Fra Han Herrederne skrives, at de første æg sås d. 20. og de første miner d. 27. maj. Larveangrebet har endnu ikke gjort sig gældende, men planterne er oversået med æg, ofte på hvert eneste blad, så man venter alvorlige angreb. En del landmænd er allerede begyndt med at sprøjte med Bladan. Sidste år satte man ofte ind for sent, når den værste skade var sket. Fra Tylstrup skrives, at der sås en del æg d. 26/5. (Aage Bach). Ved Brønderslev bemærkedes de første æg d. 31/5., og på Sindalegnen sås miner d. 2/6.

KÅLROER, KÅL o. a. KORSBLOMSTREDE.

Ørentviste (*Forficula auricularia*). Se diverse skadedyr.

Kåltægen (*Eurydema oleracea*). Fra Grindsted (J. J. Jacobsen) og Borris (A. Madsen) meldes om ret kraftige angreb på kålroer. Bekæmpelse med Bladan og parathionmidler forsøges.

Glimmerbøsser (*Meligethes aeneus*). 16 af 31 beretninger taler om stærke angreb; navnlig i rapsen har det været galt. Bekæmpelse med DDT og parathion har været meget effektiv. Sidste år mente mange at spore en svigtende virkning, navnlig af DDT; i år omtales en sådan svigten kun af Kr. Brødsgaard, Ejby, der dog mener, at det i mange tilfælde skyldes, at folk har knebet på mængderne og kun givet 5—10 kg/ha. Fra Allingaabro skrives: „Den stærkt udvidede rapsavl har givet anledning til mere opmærksomhed overfor glimmerbøsser og op til 3 pudringer har været nødvendige (DDT)“. Fra Hads Herred: „Endnu ikke så stærke angreb som sidste år“ (J. P. Skou). Fra Haslev: „Har optrådt noget forskelligt. Her er det særlig rapsmarkerne, der har haft stor tiltrækning. Bekæmpelse med DDT har virket udmærket“ (B. Munch). Fra Sydsjælland: „Der har været mange glimmerbøsser i raps-, kålroe- og turnipsfrømarkerne; men der har overalt været pudret (med Gesarol eller Bladan), og pudringen har gennemgående virket godt“ (P. Grøntved). Fra Virungaard hedder det: „Først i måneden blev raps- og kålroefrømarken angrebet af glimmerbøsser. Der foretoges pudring med DDT (Gesarol), og virkningen var god. I sidste halvdel af måneden er angrebet igen tiltaget, og da effektiv bekæmpelse af hensyn til bierne har været vanskelig nu i blomstringstiden, var angrebet i stadig tiltagen. Den store nedbør 28. maj synes helt at have rensat planterne for glimmerbøsser“ (E. Sørensen). „Meget almindelig i raps- og kålroefrømarker. Angrebene har dog i reglen ikke været så voldsomme på grund af kulden. Der er pudret med DDT og parathion med god virkning“ (G. Lykke Pedersen, Frederikssund).

Smælderlarver (*Agriotes spp.*) Se diverse skadedyr.

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). I langt den overvejende part af beretningerne — 51 af 62 — skrives der, at angrebene har været svage og betyd-

ningsløse. I den resterende del omtaler indberetterne enkelte stærke eller ret stærke angreb, dog har kun nogle ganske få været så ødelæggende, at omsåning har været nødvendig. Vi har med de nye insekticider, først og fremmest DDT, så gode våben i hænde mod jordlopperne, at de ikke længere burde være noget problem ved dyrkningen af korsblomstrede afgrøder. Skulle et angreb nå at skride saa langt frem, at afgrøden ødelægges totalt, må det skyldes for sen bekæmpelse fra den pågældende landmands side. Fra Nordthy skrives: „Kun enkelte svage angreb er konstateret“ (F. C. Frandsen). „Enkelte angreb, heraf en del af så kraftig karakter, at omsåning blev nødvendig“ (H. Baltzer Nielsen, Hjørring). Fra Aalborg Amt: „Angreb er almindelige, men kun i få tilfælde har angrebene været ondartede. Bekæmpelse er dog foretaget i mange tilfælde“ (J. Esp Sørensen). „Angreb begyndt omkring 24.—25/5. Ikke stærke“ (A. P. Aidt, Viborg). „Sædvanlig ret stærke angreb, der omgående slås ned ved pudring eller sprøjtning med DDT. Landmændene synes at være fuldt fortrolige med disse skadedyrs bekæmpelse“ (J. Pedersen, Århus). Fra Allingaabro: „En del pudring foretaget i tyndtsæede marker. DDT hjælper omgående“ (N. Engvang Hansen). „Der har været enkelte svage angreb, og sine steder er de bekæmpet effektivt med DDT ved sprøjtning eller pudring“ (M. Th. Kjær, Ronde). „En enkelt mark omsået på grund af angreb“ (J. J. Jakobsen, Grindsted). Fra Skærbæk skrives: „Dette skadedyr er desværre ved at være almindeligt; det er helt undtagelsesvis at finde en kålroemark, der ikke har været angreb i, og desværre ser det ud til, at folk er af den formening, at der intet kemisk bekæmpelsesmiddel findes mod dette skadedyr“ (V. Johnsen). „Jordlopper er intet problem mere, Vestfynboerne ved, at de skal passe på, og at Gesarol kan tage jordlopperne, så her har godt nok været jordlopper i de fleste af kålroemarkerne, men ingen skade forvoldt“ (Kr. Brødsgaard, Ejby). Fra Holbæk Amt: „Mange alle steder, enkelte har sået kålroer om“ (J. C. Tvergaard).

Roegnaveren (*Cnorrhinus plagiatus*). Se diverse skadedyr.

Skulpesnudebilleren (*Ceutorrhynchus assimilis*). Fra Holbæk Amt (J. C. Tvergaard) og Stevns (A. Madsen) skrives, at billerne optræder ret talrigt i marker med raps og kålroefrø. Fra Statens Forsøgsstation ved Ødum: „Meget kraftige angreb i vinterraps. Navnlig forstærket en uges tid efter blomstringens begyndelse“ (B. R. Bentholt). „Skulpesnudebillerne synes ikke at tage skade ved pudring med DDT. Ved sidste pudring er disse enerådende efter pudringen“ (N. Engvang Hansen, Allingaabro).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Se diverse skadedyr.

INDUSTRIPLANTER.

Jordlopper (*Longitarsus parvulus* og *Aphthona euphorbiae*). Også i hörren, navnlig olichörren, har jordlopperne optrådt flere steder, omend intet angreb har været ødelæggende. Fra Aarslev berettes: „I både spindhør og olichør har der været tillob til stærke angreb af hørjordlopper. Gentagen sprøjtning med DDT-middel har dog holdt angrebet tilbage“ (A. Larsen). Endvidere har de optrådt på forsøgsstationerne ved Tystofte, på Blangstedgaard og på Virumgaard.

SKADEDYR PÅ HAVEBRUGSPLANTER.

FRUGTTÆR OG FRUGTBUSKE.

Bladlus (*Aphididae*) på frugttræer. Begyndende, svage angreb er almindelige, men stærke angreb synes efter indberetningerne at være en undtagelse. Fra Nordsjælland skrives: „Her og der begyndende angreb af lus på æbletræer“ (C. T. L. Worm). Fra Gisselsfeld: „Mange småkolonier er observeret i æbletræerne. Det kraftige regnvejr i sidste uge synes ikke at have generet dem“ (H. Wedege). Fra Lolland-Falster: „I månedens sidste del er ret kraftige angreb almindeligt udbredte“ (E. Andersen). Fra Maribo Amt: „Praktisk talt ingen angreb af bladlus på frugttræer endnu“ (Sander Nielsen). Fra Horsens: „Endnu kun meget spredte angreb“ (Chr. Nørholm).

Øresnudebiller (*Otiorrhynchus picipes?*). Fra Kolding skrives: „Dette skadedyr har på egnen syd for Kolding gjort sig en del bemærket i år, især skader de de nyplantede frugttræer ved at begnave barken og de unge skud efterhånden som de bryder frem. 25 biller i jorden under hvert træ er meget almindeligt, man har fundet op til 50“ (H. Chr. Madsen). Fra Vonge: „Ualmindelig ondartet angreb i en have på ompodninger af æble. Træerne står på en plads, hvor der i en lang årrække har været skovbund, og jorden således ikke har været behandlet. Ved et natligt eftersyn fandtes der i hundredevis af biller på podekvistene. 666- og DDT-midlerne anvendt med godt resultat“ (N. P. Jensen).

Knopviklere (*Tortricidae*) på frugttræerne, særlig æble. Der er indlobet en del beretninger om betydelige angreb af disse larver. Fra Københavns omegn skrives: „Har vist sig flere steder, lokalt endda i ikke ringe grad“ (A. Rasmussen). Fra Uggeløse: „Overgår langt frostmålerlarverne med hensyn til antal og skade, og er desværre sværere at komme til livs“ (W. Norrie). Fra Holbæk Amt: „Knopviklerne er set praktisk talt overalt. De grå og de grønne ser ud til at dræbes lettere af kemikalierne end de røde, som mange steder lever efter flere giftsprøjtninger“ (Henrik Nielsen). Fra Maribo Amt: „Stærke til ondartede angreb af knopviklere findes i mange plantager. Ikke særlig god virkning af sprøjtningerne“ (Sander Nielsen). Fra Renner frugtplantage: „Den grå, den røde og den grønne havde vi pletvis mange af, men de to sprøjtninger (se frostmålere) har taget de fleste. Vi havde sidste år uhyggeligt mange æbler, der var gnavet af knopviklerlarver. Det gav mange flere 2. og 3. sortering og industriæbler end skurven“ (A. Diemer). Fra Gram i Sønderjylland skrives, at der stedvis er slemme angreb (Wisti Raac.)

Frostmålerlarver (*Cheimatobia brumata*). Flertallet af indberetningerne melder, at der ikke er iagttaget angreb af betydning. Fra Nordsjælland skrives: „I almindelighed bemærkes angreb ikke, men enkelte steder, hvor der plejer at være stærke angreb, findes også i år angreb, men svagere end sædvanlig“ (C. T. L. Worm). Fra Renner frugtplantage: „Lidt larver hist og her, men de er gået til, de kunne ikke døje den „medicin“, vi gav dem: 0.05 % Bladan plus 0.4 % blyarsenat i 2 % bordeauxvædske d. 24.—25/4. og 2 % svovlkalk plus 0.05 % Bladan d. 11.—12/5.“ (A. Diemer). Fra Viborg: „Der er

mange frostmålerlarver fremme, men de er små og har tilsyneladende endnu ikke gjort megen fortræd" (E. Agger).

Ringspinderen (*Malacosoma neustria*). Fra Horsenseggen skrives: „Ved en plantagevandring blev der fundet en i siger og skriver een ringspinderkoloni. Det var lige ved at være en oplevelse for deltagerne: For 10 år siden var dette skadedyr en landeplage i store dele af Jylland" (A. Pallesen).

Pæregalmyggen (*Contarinia pyrivora*). Myggene klækkedes i Lyngby i tiden fra d. 3.—14. maj. De fleste kom frem fra d. 4.—6. og i dagene omkring d. 11. Antallet af klækkede snyltehvepse langt ringere end sidste år.

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Angrebene, der har været under udvikling i den sidste tid, begynder lokalt at antage en alvorlig karakter. Beretningerne lyder dog meget forskelligt. Fra Gørlev skrives: „Der har været en del spindemider, især i de haver, der ikke er vintersprøjtet" (P. Rasmussen). Fra Maribo Amt: „Der findes her under blomstringen ret kraftige angreb. Klækning af vinteræg er nu praktisk talt afsluttet" (Sander Nielsen). Fra Saxkøbing: „Endnu ikke set angreb af betydning" (E. Andersen). Fra Gram i Sønderjylland: „Endnu kun meget få steder, men til gengæld ret stærke angreb" (Wisti Raac). Fra Horsens: „Set store angreb et par steder, men ellers ingen angreb endnu" (Chr. Nørholm). Fra Jylland: „Den sidste tids varme vejr har sat liv i spindemiderne. I næsten alle plantager kan man finde unge blade, der er lysprikkede efter sugningen, men kun i få tilfælde har der været tale om større angreb" (H. Chr. Madsen). Fra Viborg: „Har enkelte steder set angreb af spindemider på æble. Angrebene var svage" (E. Agger).

Pæregalmiden (*Eriophyes pyri*). Fra Gisselsfeld skrives: „Angrebet af „mideskurv" er i år meget udbredt, men vi har heller ikke gjort noget for at bekæmpe det. De fleste sorter er angrebet" (H. Wedege). Fra Lolland: „Ondartet angreb er konstateret i to tilfælde. En række nyplantede Clapps Favorite er meget medtagne. Da der kun er angreb af betydning på hvert andet træ i rækken, og disse træer er plantet i år, er det mest sandsynligt, at træerne har været smittet fra planteskolen" (E. Andersen).

Solbærmiden (*Eriophyes ribis*). Fra Københavns omegn skrives, at dette skadedyr optræder mange steder og ret ondartet både på yngre og ældre buske (A. Rasmussen).

DIVERSE SKADEDYR.

Ørentviste (*Forficula auricularia*). Fra Aarhus skrives: „Stærke angreb er iagttaget i en bederoemark, hvor ca. $\frac{3}{4}$ td. land ud for en lucernemark var stærkt begnavet. Omsåning blev tilrådet. I en kâlroemark ved siden af en græsmark var der ligeledes stærke gnæv nærmest græsmarken" (A. Diede-rich).

Kålthrips (*Thrips angusticeps*). Der er indløbet usædvanlig mange meddelelser om angreb af dette skadedyr. Angrebene er ikke blot fundet på kâlroer og bederoer, men i et par tilfælde også på bygplanter, hvor sugningen resulterede i hvidlige pletter på bladene. Fra Kalundborg skrives: „På de

spæde sukkerroeplanter var sugningen så stærk, at bladene blev helt krusede og misdannede. Roerne stod i stampe. Sprojtning med 200 g Bladan pr. ha gavnede" (J. C. Tvergaard). Fra Roskilde: „Et meget tidligt angreb er forekommet i kålroer" (M. Greve). Ved Taastrup blev byg efter hør angrebet (Ingv. Petersen). Fra Kolding: „En del ødelæggende angreb (på kålroer?). Sprojtning med Bladan og Midol Tio har tilsyneladende givet bedst resultat" (O. Ruby). Fra Vejle: „I adskillige kålroemarker efter hør har kálthripsen gjort stor skade i en periode, hvor roerne var små og stod lidt i stampe" (V. Ternvig). Fra Horsens: „Mange steder stærke og alvorlige angreb, navnlig efter hør, men også efter byg" (A. Nielsen). Fra Århus: „Angreb af kálthrips er ret almindelige og i flere tilfælde stærke. En mark på 4 td. land var fuldstændig raseret, så omplojning var nødvendig. I en anden mark med 2 td. land Wilhelmsburger og 2 td. land Bangholm var skaden større på Wilhelmsburger end på Bangholm" (O. Diederich). Et enkelt angreb er set i kålroer på Randerseggen (V. Sørensen) og fra Ulstrup skrives: „Et enkelt, men meget kraftigt angreb af thrips på kålroer er observeret. I stort tal sugede thripsene på bladene, der blev helt skålformede. En sprojtning med en svag Bladanopløsning (50 cm³ i 60 l vand til 1 td. land) udryddede totalt kálthripsen" (H. P. Nielsen). Fra Hads Herred: „Mange stærke angreb af thrips i kålroer efter hør, og hvor kálroemarken grænser op til sidste års hørmark. Der er konstateret et enkelt stærkt angreb i byg efter hør" (J. P. Skou). Fra Ask pr. Malling meldes om to slemme angreb på kålroer. I den ene mark var der hør for to år siden (H. Jensen). Angreb på kålroer er endvidere rapporteret fra Hjerm—Ginding Herreder (A. Toft Andersen) og Lemvigegnen (P. Dalgaard Frandsen).

Oldenborrer (*Melolontha vulgaris*). Sværmningen begyndte de fleste steder i pinsedagene og dagene lige derefter. Der foreligger nogle få indberetninger om sværmningen, og det fremgår af dem, at den ikke nær har haft det omfang som sidste år. Indberetninger om larveangreb er modtaget fra Thyholm (J. Bertelsen), Skanderborg Amt (N. Pedersen) og Jyderupegnen (J. C. Tvergaard); det drejer sig dog for det meste om svagere angreb.

Smælderlarver (*Agriotes* spp.). I 24 af 28 indberetninger omtales stærke til ondartede angreb, hvor det i mange tilfælde har været nødvendigt at skride til omsåning af afgrøderne. Således skriver P. Riis Vestergaard fra Samsø: „Mange angreb af ganske usædvanligt omfang og voldsomhed medførte først i måneden helt eller delvis omplojning af flere hvedemarker. Senere forekom ret ondartede angreb i vårsæd, der pletvis tyndedes stærkt ud. Sidst i måneden har der været flere stærke angreb i både kálroe- og bederoemarker, hvoraf enkelte har måttet sås om. For at sikre de omsåede afgrøder mod fornyede angreb har udsæden i de fleste tilfælde været præpareret med dertil anbefalede midler; men om det har haft nogen betydning kan ikke med sikkerhed afgøres." Fra Vejleegnen: „Enkelte steder optræder smælderlarverne ret voldsomt, således var en bederoemark næsten raseret, og enkelte kornmarker er også blevet udtyndet en del af disse dyr" (V. Ternvig). På Løgumklosteregnen var mere end 50 pct. af planterne i en vårsædsmark angrebet (H.

Jepsen). Fra Nordøstfyn skrives: „Smælderangreb har igen i år været almindelige her på egnen, især i byg- og bederoemarken. Bekæmpelse med 666-midlerne har givet gode resultater“ (H. Rasmussen). Fra Svendborgegnen skriver S. Nygaard Olesen: „Smælderlarvernes angreb ses meget ofte her på egnens vårsædsmarker. Som regel er angrebene så svage, at de må betegnes som værende uden betydning. Kun et par enkelte steder, har jeg iagttaget angreb af nogen betydning.“ På Roskildeegnen måtte en bederoemark sås om; også i dette tilfælde blev den nye udsæd behandlet med et hexaklorpræparat (M. Greve).

Roegnaveren (*Cneorhinus plagiatus*). Fra Jylland er indløbet en del meddelelser om skadelig optræden af denne snudebille. Fra Brande skrives: „Den grå snudebille har i et par tilfælde (muligvis i flere) anrettet megen skade i kâlroemarken på meget let jord. Billerne ynder de allerletteste dele af markerne“ (P. Trosborg). Fra Varde: „I 3 bederoemarken har jeg konstateret ret kraftige angreb. Plantebestanden er meget tynd, flere meter af rækkerne er helt væk. Billen er vanskelig at finde, men jeg har ved grunden af afædte planter kunnet finde op til 5—6 biller liggende lige under jordoverfladen“ (K. Henneberg). Fra No skrives, at flere marker med bederoer er skadet betydeligt. I et tilfælde var $\frac{1}{2}$ td. land sukkerroer fuldstændig ædt (J. A. Jacobsen). Fra Skjern: „Et lettere samt et meget alvorligt angreb fundet i kâlroer på meget let jord“ (A. Ammitzbøll). Fra Kibæk: „Den store grå snudebille har ødelagt flere kâlroemarken, så de måtte omsås. Hvor der blev pudret i tide med DDT er angrebet standset“ (H. Quistgaard Mortensen). Fra Tylstrup forsøgsstation skrives, at der midt i maj forekom et ret stærkt angreb i byg. Bladene var meget stærkt begnavet, men bygget syntes dog ikke at hemmes væsentligt i væksten. Der blev pudret med Bladan (ca. 15 kg pr. ha). Der fandtes endvidere angreb i kâlroer, og billerne optrådte talrigt på planterne og var lettest at finde om formiddagen. Der blev pudret med Bladan med god virkning, og der fandtes mange døde biller to dage efter pudringen. Også fra omegnen meldtes om angreb (Aage Bach).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*) har optrådt ualmindelig ondartet i år, og man skal sikkert helt tilbage til 1925 for at finde et tilsvarende hærgningsår. Stærke angreb træffes så at sige overalt i hele landet, kun i enkelte egne på Øerne har der været tale om overvejende svagere angreb. Bekæmpelse blev foretaget med giftklid og parathionsprøjtning, og begge metoder gav gennemgående fine resultater. Ved sprøjtning med parathion må man sørge for at slå til i tide, inden larverne får raseret hele afgrøden; det er meget vigtigt, at der er en rimelig plantebestand at sprøjte på. Den omstændighed, at der har været sprøjtet på så at sige bar jord, har i mange tilfælde givet anledning til skuffelser over behandlingen. På bar jord bør udstros giftklid. Det kolde vejr lagde ofte hindringer i vejen for bekæmpelsen, larverne var ikke fremme om natten, og de ernærede sig i stor udstrækning af underjordiske plantedele uden at komme i berøring med giften.

Af 76 indberetninger nævner de 68 stærke til ødelæggende angreb, de resterende 8 svage angreb. Af de mange beretninger citerer vi i flæng: Fra Hjørring: „Overalt i området voldsomme angreb siden midten af måneden.

Larverne har optrådt i enormt antal i korn efter græs, både efter sædskifte-græs og i marker efter varigt græs. Angrebene kom meget voldsomt, navnlig i de varme dage omkring 20. maj, ofte så voldsomt, at landmændene blev overrumplet og kom bagefter med bekæmpelsen“ (H. Baltzer Nielsen). Fra Han Herrederne: „.... Det er almindeligt at finde 50—60 larver pr. m² og i enkelte tilfælde over 100 Bekæmpelse har fundet sted i stor udstrækning, sprøjtning med Bladan og udstrøning af giftklid. Begge metoder har både gode og dårlige resultater at opvise. Vejret synes at være afgørende for et godt resultat“ (R. Sørensen). Fra Lemvigegnen: „Man skal være heldig for intet at finde i grønjordsafgrøder. Effektiv bekæmpelse har været vanskelig på grund af for køligt vejr. I den sidste uges tid med varmere vejr har såvel schweinfurtergrønt som Bladan virket fortrinligt. Nogle landmænd meddeler, at Bladan-pudder i hvedeklid er anvendt med godt resultat“ (P. Dalgaard Frandsen). Fra Salling: „Angrebene har været ret alvorlige. Såvel giftklid som Bladan har ofte svigtet på grund af koldt vejr. Det må vist absolut frarådes at anvende Bladansprøjtning, når der ikke er en god plantebestand“ (Kr. Nielsen). Fra Viborg: „Ualmindelig mange angreb og forekomster af larver, men kun i et mindre antal tilfælde er angrebene ødelæggende, så omsåning er påkrævet“ (A. P. Aidt). Fra Allingaaebro: „.... Sprøjtning med 200 cm³ parathion + 2 kg Kifosex pr. ha har selv med en vædskemængde på 175 l pr. ha vist betydelig bedre resultat end giftklid“ (N. Engvang Hansen). Fra Kolind: „Der har i år været meget stærke angreb, ikke alene i engjorderne, men også på almindelig agermark. Flere hundrede tdr. ld. er behandlet med giftklid eller Bladan — og i de fleste tilfælde med godt resultat“ (E. Staunskjær). På Ringkøbingegnen har man forøget virkningen af giftklid ved tilsætning af hexaklorpræparater (A. Skarregaard). Fra Skjern: „Angrebene har været ualmindelig voldsomme, fra 100—600 larver pr. m² er ikke ualmindeligt“ (A. Ammitzbøll). Fra Vejleegnen: „Overordentlig kraftige angreb i næsten alle afgrøder efter grønjord, men særlig ondartet i korn og hør. I en mark med vårhvede efter gammel græsningseng fyldt med mosebunke forsvandt en ellers pæn plantebestand fuldstændig på to nætter“ (V. Ternvig). Fra Kolding: „Meget ondartede angreb. Giftklid og Bladansprøjtning er anvendt i stor udstrækning. De første behandlinger gav for dårligt resultat som følge af det kolde vejr“ (O. Ruby). Fra Rødding: „.... Usædvanlig fin virkning ved sprøjtning med 300 cm³ Bladan pr. ha i græsmarker. Adskilligt dårligere i korn og hør“ (G. Nissen). Fra Ribe: „Over det hele og meget voldsomt God virkning af giftklid, knapt så god virkning af sprøjtning, der er for få planter at sprøjte på. Mange arealer er sået om. En enkelt kornhandler har solgt 20 t sædekorn, efter at han mente, sædekornshandelen var overstået — og det er til omsåning, det bruges“ (Aa. Buchreit). Fra Vis Herred: „Grønjordshavre er næsten overalt angrebet. Enkelte olie-hørmarker efter græs er ødelagt. En del engarealer er stærkt medtaget af angreb af stankelbenlarver“ (N. A. Drewsen). Fra Otterup: „På Nordfyn har jeg i den senere tid fundet flere usædvanligt ondartede angreb af stankelbenlarver. I et enkelt tilfælde var det nødvendigt med omsåning. Der er konstateret god virkning af sprøjtning med Bladan“ (J. Jeppesen Jensen). Fra

Jerslev: „Et enkelt stærkt angreb ved Jerslev, men derudover kun enkelte svage angreb“ (N. M. Nielsen). Fra Skælskøregnen: „Et enkelt stærkt angreb“ (H. Wraae-Jensen). Fra Sydsjælland: „... Skaden synes hidtil gennemgående at være mindre, end hvad der svarer til det store antal larver i markerne“ (P. Grøntved). Fra Vestlolland: „Angreb af stankelbenlarver er ret almindelige i grønjordshavren. Sprøjtning med parathion synes at være virkningsfuldt“ (N. Pontoppidan).

PROSPER BOVIEN og OLE WAGN.
